Sedela Anička v zelenom háji, (chodit po)
videla milieho sediet na kraji.
Kde si sa tu, milý, vzal,
čos' ma verne miloval,
a teraz, a teraz v žiali zanehal?

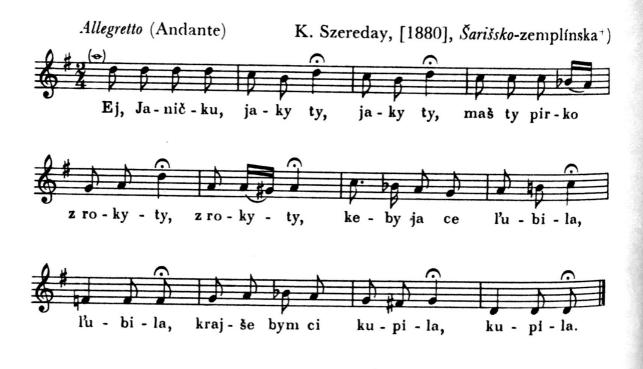
Ved som ta zanehal pre ludskie reči, čo mi povedali dve sivie oči. Moj koníček sa laká, bude vojna veliká, ach, bože, prebože, vojna veliká. Alebo:

Moj koníček sa trasie, že ma na smrt ponesie, likavskie dievčatá, pomodlite sa.

Už sme sa modlili Otčenáš, Zdravas, aby nám pustili Janíčka zaraz; ešte sa pomodlíme
Verím v boha i Zdravas, aby nám pustili Janíčka zaraz.

Melódia: Sl. sp. II 368 - [Sl. sp. II 689] - [Sl. sp. II 1].

513. Spevy zo Zemplínskej stolice

V 1. vyd. je uverejnený len druhý text; prvý je vynechaný. Druhá časť nápevu od 9. taktu je v repetícii.

Ej, Janičku, [: jaky ty, :] maš ty pirko [: z rokyty, :] keby ja ce [: lubila, :] krajše bym ci [: kupila. :]

V 1. vyd. začína nápev notou e2.

+) Z komplexného rukopisného príspevku K. Szeredaya – zo všetkých nasledujúcich piesní tohto prispievateľa včítane tejto – bola pri spracuvaní k dispozícii v origináli iba notová časť s prvou – podloženou – slohou textu piesní. A len v od pise pisateľa P. M. (Peter Makovický?) podstatný diel textovej časti s kompletnými textami piesní, mimo piesní obradných a príležitostných, texty ktorých – azda i sprievodné – zdá sa boli zapísané osve.

514.

Ej, keby ja mala oblačok v komore, uvidzela by ja dze muj mily ore.

A muj mily ore na vysokej hure, jeho žovte*) vlasky viter preduvuje. Jeho žovte vlasky so zlatom padaju, jeho frajiročky naňho popatraju.

Nepopatraj na mne, ho nepujdzeš za mne; popatraj na toho, co pujdzeš za ňoho.

*) Žovte = žlté.

V 1. vyd. začína nápev notou a1.